

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐
วันศุกร์ที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑. นายสมชัย มาเสถียร	ประธานกรรมการ
รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
แทนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๒. นายสุจิโรจน์ คงเมือง	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มงานนโยบายพิเศษ	
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	
๓. พันตำรวจโท สวิสส์ เจริญผล	กรรมการ
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ กองกำกับการ ๕ กองบังคับการตำรวจจราจร	
แทนผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
๔. นายมานพ คล้ายบัณฑิตธุ์	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มพลังงานและสิ่งแวดล้อม	
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	
๕. นางสาวดลหทัย โตธนะคุณ	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มสิ่งแวดล้อม	
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า	
๖. นายชัยยา เจริญธรรม	กรรมการ
วิศวกรโยธาเชี่ยวชาญ	
แทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	
๗. นายอนุ กัลลประวิทย์	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม	
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
๘. นางอรอนงค์ ทรงกิตติ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน	
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	
๙. นางสาวปริญญ์ ใหม้เจริญศรี	กรรมการ
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ	
แทนอธิบดีกรมอนามัย	
๑๐. นางสาวลมัย ชูเกียรติวัฒนา	กรรมการ
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ	
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร	

๑๑. นางสาวสาวิตรี ศรีสุข	กรรมการ
ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศสิ่งแวดล้อม	
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
๑๒. นางณัฏฐนิช อัครภูษิตกุล	กรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานขับเคลื่อนนโยบายและพัฒนากลไก	
แทนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๑๓. นางเต็มศิริ จงพูนผล	กรรมการ
ผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง	
แทนปลัดกรุงเทพมหานคร	
๑๔. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกด์	กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	
๑๕. นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต	กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	
๑๖. นางวัชรภรณ์ มุลกำปิล	กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	
๑๗. นายสุวรรณ นันทศรุต	กรรมการและเลขานุการ
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	
รักษาราชการแทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	

ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดภารกิจอื่น)

๑. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา	กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	
๒. นายธเรศ ศรีสถิตย์	กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวรรณา เตียรธสุวรรณ	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นายจารุพงศ์ เพ็งเกลี้ยง	กรุงเทพมหานคร
๓. นางจินตนา เอี่ยมพิษณวงศ์	กรุงเทพมหานคร
๔. นายไกรศักดิ์ สุรวัฒนวงศ์	กรมการขนส่งทางบก
๕. นางสาวกนกรัตน์ เมฆกวาว	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๖. นายสมชาย ทรงประกอบ	กรมควบคุมมลพิษ
๗. นางกัญชลิ นาวิภูมิ	กรมควบคุมมลพิษ
๘. นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์	กรมควบคุมมลพิษ
๙. นายพันศักดิ์ ถิรมงคล	กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นายเสกสรร แสงดาว	กรมควบคุมมลพิษ

๑๑.นางสาวนุชจรียา อรัญศรี	กรมควบคุมมลพิษ
๑๒.นายธานี จารุณัฏ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๓.นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๔. – ๒๓. เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๑๐ คน	กรมควบคุมมลพิษ

เริ่มประชุม เวลา ๙.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

นายสมชัย มาเสถียร รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งต่อที่ประชุมว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดิถฎการกิจอื่นไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ จึงมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการแทน

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

ฝ่ายเลขานุการฯ รายงานต่อที่ประชุมว่า ได้เขียนรายงานการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาแล้ว ไม่มีกรรมการท่านใดขอแก้ไขรายงานการประชุมฯ จึงขอเสนอที่ประชุมพิจารณารับรองรายงานการประชุมฯ

๑. นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อสังเกตในมติที่ประชุมข้อ ๒. เห็นชอบกับการไม่ประกาศให้เรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ดังนี้ “การควบคุมปัญหาฝุ่นฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันนั้น เป็นการควบคุมกิจกรรมการขนถ่ายสินค้าบนเรือ (มิใช่ควบคุมเรือในฐานะยานพาหนะที่ก่อให้เกิดมลพิษ) ซึ่งเมื่อมีการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕ แล้ว จึงจำเป็นต้องพิจารณาในการกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๖๘ ต่อไป”

๒. นางวัชรภรณ์ มุลกำปิล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อแก้ไขรายงานการประชุมหน้า ๑๑ วาระที่ ๔.๑ ข้อ ๒. บรรทัดที่ ๕ และ ข้อ ๓. บรรทัดที่ ๒ จาก “คำคัดค้านคำให้การจากผู้ถูกฟ้องคดี” เป็น “คำคัดค้านคำให้การจากผู้ฟ้องคดี”

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ตามที่แก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพอากาศ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

นายสุวรรณ นันทศรุต รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กรรมการและเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. รัฐบาลปัจจุบันมีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐–๒๕๗๙) เพื่อใช้เป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว และมีความประสงค์ที่จะให้ประเทศไทยมีการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานด้านต่างๆ ในระยะยาวให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี

๒. กรมควบคุมมลพิษ ได้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถานการณ์คุณภาพอากาศของประเทศไทย การดำเนินงานการจัดการคุณภาพอากาศ ปัจจัยแวดล้อมด้านนโยบายเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพอากาศที่สำคัญ ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการจัดการคุณภาพอากาศของประเทศในอนาคต และ

ยกร่างยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพอากาศ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ –๒๕๗๙) บนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นการวางทิศทางการดำเนินงานในระยะ ๒๐ ปี ที่สอดคล้องกับภาพที่ต้องการจะเห็นในอนาคตและผลลัพธ์ในระยะยาว โดยได้นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดและแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ

๓. กรมควบคุมมลพิษ จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพอากาศ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคประชาชน ผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพอากาศ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

๔. สาระสำคัญของยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพอากาศ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) มีดังนี้

- วิสัยทัศน์ “อากาศสะอาดเพื่อเราทุกคน”

- เป้าหมายหลัก คุณภาพอากาศเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

- เป้าประสงค์หลัก ๑) พัฒนาระบบ กลไกการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ๒) ป้องกัน

ควบคุมและลดมลพิษทางอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ ๓) พัฒน่องค์ความรู้ นวัตกรรม และบุคลากรที่มีศักยภาพในการจัดการมลพิษทางอากาศ และ ๔) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและจัดการมลพิษทั้งในประเทศและต่างประเทศ

- ตัวชี้วัด คือ คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย							
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๑๐ ปี	๑๕ ปี	๒๐ ปี
คุณภาพอากาศในพื้นที่ทั่วไป อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ	๙๘	๙๘	๙๘	๙๙	๙๙	๙๙	๙๙	๑๐๐
จำนวนวันที่ฝุ่นละอองในพื้นที่หน้าพระลาน จ.สระบุรี อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ	๗๓	๗๔	๗๕	๗๖	๗๗	๘๐	๘๓	๑๐๐
จำนวนวันที่ฝุ่นละอองในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ม.ค.-เม.ย.)	ร้อยละ	๘๕	๘๖	๘๗	๘๘	๘๙	๙๐	๙๒	๑๐๐
ค่าเฉลี่ยของสารเบนซีนในพื้นที่ จ.ระยอง	มคก./ลบ.ม.	๒.๕	๒.๔	๒.๓	๒.๒	๒.๑	๑.๙	๑.๘	๑.๗
จำนวนวันที่ฝุ่นละอองในพื้นที่ กรุงเทพฯ และปริมณฑล อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘	๙๙	๙๙	๑๐๐
ค่าเฉลี่ยของสารเบนซีนในกรุงเทพฯ	มคก./ลบ.ม.	๓.๕	๓.๔	๓.๓	๓.๒	๓.๑	๒.๖	๒.๑	๑.๗

- แนวทางการดำเนินงาน แบ่งเป็น ๒ ช่วงเวลา ช่วงที่ ๑ คือ ระยะ ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๐–๒๕๖๔) และช่วงที่ ๒ คือ ระยะหลัง ๕ ปีแรกจนถึง ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕–๒๕๗๙) โดยยังไม่ได้ระบุรายละเอียด

แนวทางการดำเนินงานในแต่ละช่วงภายหลัง ๕ ปีแรก เนื่องจากจะต้องมีการปรับและพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคจากผลการดำเนินงานในช่วง ๕ ปีแรก

- ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ระยะ ๕ ปีแรก ประกอบด้วย

๑. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการคุณภาพอากาศประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ได้แก่ ๑) พัฒนาระบบติดตามตรวจสอบและระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านมลพิษทางอากาศ ๒) พัฒนา ปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบ มาตรฐาน มาตรการและการบังคับใช้ ๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจัดการคุณภาพอากาศ ๔) พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมเพื่อลดการระบายมลพิษทางอากาศและส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์ใช้ และ ๕) สร้างภาคีเครือข่ายการจัดการมลพิษทางอากาศ

๒. ลดมลพิษทางอากาศในพื้นที่วิกฤตได้แก่ พื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ ตำบลหน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี ตำบลมาบตาพุด จังหวัดระยอง กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

๓. การจัดการคุณภาพอากาศและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วม (Co-Benefit) ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์ ได้แก่ ๑) ดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน ๒) พัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อการลดมลพิษทางอากาศและก๊าซเรือนกระจกและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน ๓) จัดทำระบบการรายงานและฐานข้อมูลมลพิษทางอากาศและก๊าซเรือนกระจก ๔) พัฒนากฎหมายเพื่อการจัดการมลพิษทางอากาศและก๊าซเรือนกระจก ๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานภาคเอกชน เพื่อการจัดการมลพิษทางอากาศและก๊าซเรือนกระจก และ ๖) ร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการลดมลพิษทางอากาศและก๊าซเรือนกระจก ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศ

๔. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ ได้แก่ ๑) เพิ่มความร่วมมือในระดับภูมิภาคและนานาชาติในการจัดการคุณภาพทางอากาศ และ ๒) ประสานความร่วมมือกับองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ปรับการเขียนกลยุทธ์โดยเฉพาะในช่วง ๕ ปีแรกให้มีความชัดเจนเห็นวิธีการดำเนินงานเป็นรูปธรรม โดยวิเคราะห์ปัญหาส่วนหนึ่งจากการคาดการณ์ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ และปัญหาที่จะเกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา ๕ ปี ๑๐ ปี ๑๕ ปี และ ๒๐ ปี เช่น ในกรุงเทพมหานครจะมีการก่อสร้างรถไฟฟ้าหลายสายในช่วง ๑ - ๓ ปี ข้างหน้า ทำให้เกิดปัญหาการจราจรและมลพิษทางอากาศ รวมทั้งให้จัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขตามลำดับก่อนหลัง

๒. การกำหนดตัวชี้วัดในระยะ ๒๐ ปี เป็นร้อยละ ๑๐๐ จะต้องเสนอกกลยุทธ์ให้ชัดเจนและดำเนินการได้ตรงจุด เพื่อให้บรรลุตามตัวชี้วัดที่ตั้งไว้ได้ และเสนอให้กำหนดภาพที่ต้องการจะเห็นในการจัดการคุณภาพอากาศแต่ละช่วงเวลา นอกเหนือจากตัวชี้วัดที่เป็นค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศ

๓. ควรถอดบทเรียนและประสบการณ์ความสำเร็จในการดำเนินงานในแต่ละพื้นที่ เพื่อจะได้นำมาตรการมาปรับใช้ในการดำเนินการในปีต่อๆ ไป หรือในอนาคตตัวอย่างเช่น ๙ จังหวัดภาคเหนือ

๔. เพิ่มความสำคัญการดำเนินงานในพื้นที่สำคัญในอนาคต เช่น พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) พื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๕. อื่นๆ เช่น แก้ไขข้อมูลสถานการณ์คุณภาพอากาศ หัวข้อ ๒.๒ สถานการณ์ก๊าซเรือนกระจก ให้เป็นปัจจุบัน โครงการหลักที่ ๑๓ หน้า ๔๘ เพิ่มเติมกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พระราชบัญญัติการสาธารณสุข นอกเหนือจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๖. ให้เพิ่มเติมข้อมูลใน (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพอากาศ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ดังนี้

๖.๑ บทที่ ๒ ข้อ ๒.๒ สถานการณ์ก๊าซเรือนกระจก เนื่องจากข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รายสาขาที่ระบุใน (ร่าง) ยุทธศาสตร์ฯ เป็นข้อมูลที่ไม่ได้อ้างอิงจากข้อมูลทางการของประเทศที่ผ่านการเห็นชอบ จากคณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ และเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการ อนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) จึงขอปรับปรุงข้อมูลดังกล่าว โดยอ้างอิงข้อมูล การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งภาพรวมและรายสาขาของประเทศ ปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดที่รายงาน ในรายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๒ ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

๖.๒ บทที่ ๓ ศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ให้ปรับเพิ่มเรื่อง ข้อเสนอการมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Nationally Determined Contributions; NDC)

มติที่ประชุม

ให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปปรับแก้ไข และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษอีกครั้ง ก่อนเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและ คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

๓.๒ การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับ การผลิตเยื่อหรือผลิตกระดาษ

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเลขานุการคณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงาน อุตสาหกรรมภายใต้คณะกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการรวบรวม ข้อมูลพื้นฐานของอุตสาหกรรมประเภทเยื่อและกระดาษ การกำหนดมาตรฐานของประเทศสหรัฐอเมริกา อินเดีย นิวซีแลนด์ และแคนาดา และมาตรฐานอ้างอิงจากองค์การการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation : IFC) และได้หารือกับสมาคมอุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษไทยในการร่วมกันรวบรวม ข้อมูล ซึ่งมีข้อสรุปให้ใช้มาตรฐานแนะนำของ IFC เป็นมาตรฐานตั้งต้นและเปรียบเทียบกับข้อมูลการวิเคราะห์ ตัวอย่างน้ำทิ้งของประเทศไทย ซึ่งสมาคมอุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษไทยได้ว่าจ้างสมาคมวิศวกรรม สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย ศึกษาพารามิเตอร์ที่เหมาะสมรวบรวมข้อมูลผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้ง

โดยเก็บข้อมูลตัวอย่างน้ำทั้งตามพารามิเตอร์ที่ IFC กำหนดทั้งสิ้น ๘ พารามิเตอร์ ได้แก่ BOD COD pH TSS TKN TP AOX และสีในรูป ADMI ของโรงงานสมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๑๒ โรงงาน จากทั้งหมด ๒๘ โรงงาน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติร่วมกับข้อมูล BOD COD และ SS ย้อนหลัง ๕ ปี เพื่อหาค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฐานนิยม ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๕๐ ๗๐ ๘๐ และ ๙๐ และนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานแนะนำของ IFC โดยได้คัดเลือกประเภทการประกอบกิจการให้สอดคล้องกับประเทศไทย และมีการแปลงหน่วยมาตรฐานจากปริมาณการระบายมลพิษเป็นค่าความเข้มข้น เพื่อนำมา กำหนดเป็นค่ามาตรฐานของประเทศไทย

๒. กรมควบคุมมลพิษ ได้ยก (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตเยื่อหรือผลิตกระดาษ ซึ่งได้กำหนดพารามิเตอร์ ได้แก่ ความเป็นกรดและด่าง อุณหภูมิสี ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด บีโอดี ซีโอดี และทีเคเอ็น โดยอ้างอิงมาตรฐานเฉพาะประเภทของ IFC พารามิเตอร์ TKN และสี ส่วนฟอสฟอรัส ทั้งหมด และ Absorbable Organic Halides (AOX) ยังไม่ควรถูกกำหนด

๓. การประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ เห็นชอบกับการกำหนดค่ามาตรฐานที่เหมาะสมกับการประกอบอุตสาหกรรมตาม IFC และค่าทางสถิติที่วิเคราะห์ได้โดยให้เก็บตัวอย่างวิเคราะห์พารามิเตอร์สีเพิ่มเติมเพื่อกำหนดค่าสี และเสนอคณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณา

๔. คณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบกับการกำหนดพารามิเตอร์และค่ามาตรฐาน ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ และให้หาข้อมูลสนับสนุนเพิ่มเติม เพื่อประกอบการชี้แจงในการประชุมคณะกรรมการอื่นที่เกี่ยวข้องและให้นำเสนอคณะกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรมพิจารณาต่อไป

๕. กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Hearing) ต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตเยื่อหรือผลิตกระดาษ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม ได้แก่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมชลประทาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยมหิดล สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย องค์การพัฒนาเอกชน บริษัทที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตเยื่อหรือผลิตกระดาษ โดยที่ประชุมเห็นชอบกับการกำหนดพารามิเตอร์ค่ามาตรฐาน และ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ และให้เพิ่มเติมค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดเพื่อป้องกันผลกระทบต่อแหล่งน้ำจืด

๖. คณะอนุกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบกับการกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตเยื่อหรือผลิตกระดาษ และให้กรมควบคุมมลพิษ เร่งนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

๗. สารสำคัญของ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตเยื่อหรือผลิตกระดาษ สรุปได้ ดังนี้

ประเด็น	สาระสำคัญและเหตุผล
ชื่อประกาศ	“ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตเยื่อหรือผลิตกระดาษ”
นิยาม	๑) ให้ความหมาย “โรงงานผลิตเยื่อ” หมายความว่า โรงงานผลิตเยื่อ การทำเยื่อจากไม้หรือวัสดุอื่น ในลำดับที่ ๓๘ (๑) ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ๒) ให้ความหมาย “โรงงานผลิตกระดาษ” หมายความว่า โรงงานผลิตกระดาษ การทำกระดาษ กระดาษแข็ง หรือกระดาษที่ใช้ในการก่อสร้างชนิดที่ทำจากเส้นใย (Fibre) หรือแผ่นกระดาษไฟเบอร์ (Fibreboard) ในลำดับที่ ๓๘ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ๓) ให้ความหมาย “โรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวม (Central Waste Treatment Plant)” หมายความว่า โรงงานในลำดับที่ ๑๐๑ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่รับน้ำเสียเฉพาะจากโรงงานผลิตเยื่อ หรือโรงงานผลิตกระดาษ หรือทั้ง ๒ อย่าง ๔) ให้ความหมาย “น้ำทิ้ง” ว่าเป็น น้ำที่เกิดจากการประกอบกิจการ น้ำจากการใช้น้ำของโรงงาน หรือน้ำจากกิจกรรมอื่นในโรงงานผลิตเยื่อ โรงงานผลิตกระดาษ หรือโรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวม (Central Waste Treatment Plant) ที่จะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม
ค่ามาตรฐาน	๑) กำหนดพารามิเตอร์และค่าควบคุมสำหรับโรงงานผลิตเยื่อ โรงงานผลิตกระดาษ และโรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวม ที่สอดคล้องกับมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมประเภททั่วไป ได้แก่ ■ ความเป็นกรดและด่าง (pH) ตั้งแต่ ๕.๕ ถึง ๙ ■ อุณหภูมิ (Temperature) ไม่เกิน ๔๐ องศาเซลเซียส ■ ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solids หรือ TDS) - กรณีระบายลงแหล่งน้ำ ต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร (มก./ล.) - กรณีระบายลงแหล่งน้ำที่มีค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดเกินกว่า ๓,๐๐๐ มก./ล. ค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดในน้ำทิ้งที่จะระบายได้ต้องมีค่าเกินกว่าค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดที่มีอยู่ในแหล่งน้ำนั้นไม่เกิน ๕,๐๐๐ มก./ล. ๒) กำหนดค่าควบคุมที่มีความเข้มงวดกว่าที่เคยได้รับการผ่อนผันไว้ ได้แก่ ■ ค่าบีโอดี สำหรับโรงงานผลิตเยื่อ ไม่เกิน ๒๐ มก./ล. และโรงงานผลิตกระดาษ ไม่เกิน ๓๐ มก./ล. ■ ค่าซีโอดี สำหรับโรงงานผลิตเยื่อ ไม่เกิน ๔๐๐ มก./ล. และโรงงานผลิตกระดาษ ไม่เกิน ๒๗๐ มก./ล.

ประเด็น	สาระสำคัญและเหตุผล
	๓) กำหนดค่าควบคุมที่มีความแตกต่างจากมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมประเภททั่วไปในพารามิเตอร์ ■ ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids) สำหรับโรงงานผลิตเยื่อ และโรงงานผลิตกระดาษไม่เกิน ๔๐ มก./ล. ■ ทีเคเอ็น (Total Kjeldahl Nitrogen) สำหรับโรงงานผลิตเยื่อ และโรงงานผลิตกระดาษ ไม่เกิน ๑๐ มก./ล. ■ สี (Color) สำหรับโรงงานผลิตเยื่อ ไม่เกิน ๖๐๐ เอดีเอ็มไอ และโรงงานผลิตกระดาษไม่เกิน ๓๕๐ เอดีเอ็มไอ ๔) กำหนดค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวม (Central Waste Treatment Plant) ที่ค่าเข้มข้นที่สุด ได้แก่ ■ สี (Color) ไม่เกิน ๓๕๐ เอดีเอ็มไอ ■ ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids) ไม่เกิน ๔๐ มก./ล. ■ บีโอดี ไม่เกิน ๒๐ มก./ล. ■ ซีโอดี (Chemical Oxygen Demand) ไม่เกิน ๒๗๐ มก./ล. ■ ทีเคเอ็น (Total Kjeldahl Nitrogen) ไม่เกิน ๑๐ มก./ล. เนื่องจากการนำน้ำเสียที่มีความสกปรกน้อยมาบำบัดร่วมกับน้ำเสียที่มีความสกปรกมาก
ระยะเวลาการบังคับใช้	ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ที่ประชุมมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. นายชัยยา เจริญจิตรธรรม ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง มีข้อสังเกตว่าการกำหนดค่ามาตรฐาน BOD และ COD ของโรงงานประเภท ๓๘ (๑) ผลิตเยื่อกระดาษ และ ๓๘ (๒) ผลิตกระดาษที่ไม่เท่ากันน่าจะไม่เหมาะสม และ ๒ ค่าดังกล่าวมีค่าผกผันกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักวิชาการ โดยทั้ง ๒ ค่าดังกล่าวควรจะเพิ่มขึ้นไปในทิศทางเดียวกัน และนางสาวลมัย ชูเกียรติวัฒนา ผู้แทนกรมวิชาการเกษตรมีความเห็นสอดคล้องกันในประเด็นนี้

๒. นางอรอนงค์ ทรงกิตติ ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าในกระบวนการผลิตกระดาษ ของโรงงานประเภท ๓๘ (๒) จะมีการใช้กระดาษรีไซเคิลเป็นวัตถุดิบ ซึ่งในกระบวนการผลิตมีการเติมแป้ง จึงกำหนดให้ค่า BOD ของอุตสาหกรรมผลิตกระดาษมีค่าสูงกว่าสำหรับการกำหนดค่า COD ซึ่งผกผันกันเนื่องจากในการผลิตเยื่อกระดาษของโรงงานประเภท ๓๘ (๑) จะมีปริมาณอนินทรีย์สารสูงมาก ทั้งนี้ คณะทำงานฯ ได้มีการพิจารณาประเด็นนี้มาแล้ว และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตเยื่อและอุตสาหกรรมผลิตกระดาษยอมรับและสามารถบำบัดน้ำเสียได้ตามค่ามาตรฐานที่เสนอ

มติที่ประชุม

ให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำคำอธิบายและเหตุผลทางวิชาการในการกำหนดค่ามาตรฐาน BOD และ COD ของโรงงานประเภท ๓๘ (๑) ผลิตเยื่อกระดาษ และ ๓๘ (๒) ผลิตกระดาษ ที่ไม่เท่ากัน และ ๒ ค่าดังกล่าวมีค่าผกผัน และให้นำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาอีกครั้ง

๓.๓ การยกเลิกวิธีการตรวจวัดควันดำด้วยเครื่องมือวัดควันดำระบบกระดาษกรอง

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าควันดำของรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แบบจุดระเบิดด้วยการอัด ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๘๗ ง วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ โดยกำหนดให้ใช้เครื่องมือตรวจวัดควันดำสองระบบ ได้แก่ เครื่องมือตรวจวัดควันดำระบบกระดาษกรอง และเครื่องมือวัดควันดำระบบวัดความทึบแสง

๒. ปัจจุบันวิธีการวัดควันดำจากกรณีเซลของประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่นิยมวัดค่าควันดำด้วยวิธีวัดค่าความทึบแสงจากไอเสียโดยเครื่องมือวัดควันดำระบบวัดความทึบแสง ซึ่งวิธีการตรวจวัดควันดำด้วยระบบกระดาษกรองไม่สามารถตรวจวัดไอเสียที่ประกอบด้วยหยดน้ำมันดีเซล หรือน้ำมันเครื่องที่เผาไหม้ไม่หมด ที่มีลักษณะเป็นอนุภาคสีฟ้าหรือสีเทาได้ ทำให้ไม่สะท้อนค่าควันดำที่ตรวจวัดจริงได้ทั้งหมด การตรวจวัดควันดำด้วยระบบกระดาษกรองอาจมีความผิดพลาดได้ง่ายจากจังหวะการเก็บตัวอย่างไอเสีย หากจังหวะการเหยียบคันเร่งไม่สัมพันธ์กับการกระตุ้นกระบอกสูบ และบริษัทผู้ผลิตเครื่องมือวัดควันดำบางบริษัท ได้ยกเลิกการผลิตเครื่องมือวัดควันดำระบบกระดาษกรองแล้ว จึงอาจทำให้หาอุปกรณ์หรืออะไหล่เปลี่ยนทดแทนอะไหล่ที่เสียหรือเสื่อมสภาพได้ยาก

๓. หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายในการตรวจสอบและตรวจจับควันดำ มีการจัดซื้อเครื่องมือวัดควันดำระบบวัดความทึบแสงทดแทนเครื่องมือวัดควันดำระบบกระดาษกรองบ้างแล้ว อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ต่างจังหวัดและสถานตรวจสภาพรถเอกชนบางแห่งยังคงมีการใช้เครื่องมือวัดควันดำระบบกระดาษกรองอยู่

๔. กรมการขนส่งทางบกได้พัฒนาเชื่อมต่อออนไลน์ข้อมูลตรวจสภาพรถยนต์ระหว่างกรมการขนส่งทางบกกับสถานตรวจสภาพรถเอกชน ซึ่งเครื่องมือวัดควันดำระบบวัดความทึบแสงสามารถส่งสัญญาณเป็นดิจิทัลได้ ในขณะที่เครื่องมือวัดควันดำระบบกระดาษกรองไม่สามารถทำได้

๕. คณะอนุกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบให้ยกเลิกการใช้เครื่องมือตรวจวัดควันดำระบบกระดาษกรอง โดยออกเป็นประกาศซึ่งกำหนดให้มีผลบังคับใช้ภายหลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นระยะเวลา ๑ ปี โดยให้ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษและคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป

๖. กรมควบคุมมลพิษได้ยกร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าควันดำจากท่อไอเสียของรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แบบจุดระเบิดด้วยการอัด โดยยกเลิกการตรวจวัดควันดำโดยการใช้เครื่องมือวัดควันดำระบบกระดาษกรอง

๗. กรมควบคุมมลพิษได้รับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศฯ ดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ เพื่อให้ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องให้ข้อคิดเห็นภายในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งปรากฏไม่มีผู้คัดค้านร่างประกาศฯ ฉบับดังกล่าว และได้ขอความเห็นจากกรมการขนส่งทางบก และกองบังคับการตำรวจจราจร ซึ่งมีข้อคิดเห็น ดังนี้

๗.๑ กรมการขนส่งทางบกเห็นชอบกับร่างประกาศฯ ดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตว่าถ้าให้ใช้เครื่องมือวัดควันดำระบบวัดความทึบแสงเพียงอย่างเดียว จะส่งผลกระทบต่อกรมการขนส่งทางบกและสถานตรวจสภาพรถเอกชนทั่วประเทศ ในการจัดหาหรือปรับเปลี่ยนเครื่องมือ เนื่องจากราคามีเครื่องดังกล่าวมีราคาค่อนข้างสูง จึงเห็นควรขยายเวลาการบังคับใช้ร่างประกาศฯ ให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๓ ปี หรือ ๕ ปี นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๗.๒ กองบังคับการตำรวจจราจรเห็นชอบในหลักการในการตรวจวัดควันดำระบบวัดความทึบแสง แต่เห็นควรชะลอการบังคับใช้ประกาศฯ ออกไป ๑ - ๒ ปี เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของทุกหน่วยงาน ปัจจุบันกองบังคับการตำรวจจราจรอยู่ระหว่างขั้นตอนการจัดซื้อ การส่งมอบ และการตรวจรับเครื่องมือตรวจวัดควันดำระบบวัดความทึบแสง จำนวน ๒๐ ชุด และจะต้องใช้เวลาให้เจ้าหน้าที่เรียนรู้และฝึกทักษะการใช้งาน และมีประสบการณ์ในการใช้งานเครื่องมือดังกล่าว

๘. เพื่อให้การตรวจวัดค่าควันดำจากรถยนต์สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันและเป็นไปตามหลักสากล ลดข้อขัดแย้งและความผิดพลาดในการตรวจวัดควันดำจากรถยนต์ให้มากที่สุด ลดปัญหาเกี่ยวกับการจัดหาอุปกรณ์หรืออะไหล่ของเครื่องมือ และช่วยให้การตรวจสภาพรถยนต์ประจำปีของสถานตรวจสภาพรถเอกชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถเชื่อมโยงข้อมูลผลการตรวจสภาพกับระบบออนไลน์ของกรมการขนส่งทางบก จึงเห็นควรยกเลิกการใช้เครื่องมือวัดควันดำระบบกระดาษกรองในการตรวจวัดควันดำจากรถยนต์ โดยออกเป็นประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าควันดำจากท่อไอเสียของรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แบบจุดระเบิดด้วยการอัด และให้มีผลบังคับใช้ใน ๓ ปี นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการปรับเปลี่ยนไปใช้เครื่องมือวัดควันดำระบบวัดความทึบแสง

ที่ประชุมมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ประธานกรรมการมีความเห็นว่า หากเปลี่ยนวิธีการตรวจวัดแล้วเป็นผลดีต่อภาครัฐและภาคประชาชน เนื่องจากมีความแม่นยำและเที่ยงตรงในการตรวจวัดมากกว่า ควรจะเร่งปรับเปลี่ยน

๒. นายมานพ คล้ายบัณฑิตย์ ผู้แทนกรมการขนส่งทางบกมีความเห็นว่าการออกประกาศฯ ดังกล่าว ให้มีผลบังคับใช้ใน ๓ ปี นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาสถานตรวจสภาพรถเอกชนส่วนใหญ่ยังไม่มีความพร้อม เนื่องจากเครื่องมือดังกล่าวมีราคาสูงซึ่งส่งผลกระทบต่อสถานตรวจสภาพรถเอกชน จึงควรสอบถามความเห็นภาคเอกชนก่อน

๓. ฝ่ายเลขานุการฯ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า กรมการขนส่งทางบกได้มีหนังสือแจ้งความเห็นซึ่งได้สอบถามความเห็นของสถานตรวจสภาพรถเอกชนมาแล้ว

มติที่ประชุม

๑. ให้กรมการขนส่งทางบก ร่วมกับกรมควบคุมมลพิษดำเนินการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกรณีความพร้อมของสถานตรวจสภาพรถเอกชนในการยกเลิกวิธีการตรวจวัดควันดำด้วยเครื่องมือวัดควันดำ

ระบบกระดาศกรอง โดยเชิญรองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นายสมชัย มาเสถียร) และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเข้าร่วมประชุมด้วย

๒. ให้วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของการใช้เครื่องมือวัดควันดำระบบความทึบแสง และเครื่องมือวัดควันดำระบบกระดาศกรองเปรียบเทียบกัน

๓.ให้นำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาอีกครั้งหลังจากประชุมรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๑. แล้วเสร็จ

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

๔.๑ ความก้าวหน้าของการกำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบกับการกำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีค่าความทึบแสงไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือ Opacity Meter โดยให้การรับรองมติและมอบหมายกรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปปรับแก้ไข (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน เพื่อนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาและนำมารายงานคณะกรรมการควบคุมมลพิษทราบต่อไป

๒. กรมควบคุมมลพิษปรับแก้ไข (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังกล่าว ในข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๔ ดังนี้

๒.๑ คำนิยามของ “เรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน” หมายความว่า “เรือที่มีกิจกรรมการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน”

๒.๒ คำนิยามของ “เครื่องมือวัดความทึบแสง (Opacity meter)” หมายความว่า เครื่องมือวัดค่าความทึบแสงที่ใช้หลักการส่งผ่านของลำแสง (Transmissometry) จากแหล่งกำเนิดแสง (Light Source) ที่มีช่วงความยาวคลื่นแสงเฉพาะ ผ่านฝุ่นละอองเข้าสู่อุปกรณ์รับแสง (Light Detector) แล้ววัดค่าความเข้มของแสงที่ลดลง เทียบกับความเข้มของแสงทั้งหมดจากแหล่งกำเนิดแสงในขณะที่ไม่มีฝุ่นละออง

๒.๓ ปรับแก้ไขวงเล็บภาษาอังกฤษของเครื่องมือวัดค่าความทึบแสง โดยตัดคำว่า “Smoke” และอธิบายเพิ่มเติม “เครื่องมือวัดฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันต้องมีค่าความทึบแสงไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดค่าความทึบแสง (Opacity Meter)”

๒.๔ ปรับแก้ไขจำนวนวันให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๒ รายงานผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปี ๒๕๖๐

ฝ่ายเลขานุการฯ รายงานผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปี ๒๕๖๐ ซึ่งมีการประชุม ๕ ครั้ง มีวาระเสนอต่อที่ประชุม ๓๑ เรื่อง เป็นวาระเพื่อพิจารณา ๑๘ เรื่อง

๑. กรมควบคุมมลพิษดำเนินการตามมติที่ประชุมแล้ว ๙ เรื่อง ได้แก่

- ๑) ปฏิทินการเสนอวาระการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปี ๒๕๖๐
- ๒) การแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน ติดตาม และกำกับกำกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔
- ๓) (ร่าง) เกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประเภทสถานประกอบการกิจการซ่อมยานพาหนะ เพิ่มกระดาด และช่องเอกสาร
- ๔) การคัดค้านคำสั่งทางปกครอง กรณี บริษัท โบ้เบ็ตร จำกัด
- ๕) (ร่าง) เกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบกำลังไฟฟ้าต่อเนื่อง (PS) และยางรถยนต์
- ๖) การบรรจุผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนฉลากลดโลกร้อนไว้ในรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗) ร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๙

๘) (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๙) การแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากโรงงานยางพารา

๒. กรมควบคุมมลพิษอยู่ระหว่างดำเนินการตามมติที่ประชุม ๕ เรื่อง ได้แก่

๑) (ร่าง) แผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

๒) การปรับปรุงมาตรฐานการระบายก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) และก๊าซไฮโดรคาร์บอน (HC) จากรถยนต์ขนาดเล็กที่ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง

๓) การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานประกอบการเกี่ยวกับการทำน้ำจืดจากน้ำทะเล

๔) การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสัตว์

๕) การกำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน

๓. กรมควบคุมมลพิษจะต้องนำกลับมาเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษใหม่ ๔ เรื่อง ได้แก่

- ๑) (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
- ๒) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
- ๓) (ร่าง) แผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

๔) กรอบแนวคิดการกำหนดอัตราค่าบริการกลางและระบบการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย และเป็นวาระเพื่อทราบ ๑๓ เรื่อง

มติที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุม เวลา ๑๒.๓๐ น.

นางกัญชลิ นาวิกภูมิ
นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์
นางเกวลิณ วงศ์เศรษฐศิริ
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นางสุวรรณา เตียรธสุวรรณ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม